

Bilag til f. t. l. vedr. vurderingsloven m.v.

overdragelse mod vederlag sket salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, kan såvel sælgeren som køberen, når erhvervsesdokumentet er udstedt, forlange det pågældende areal særskilt vurderet, medmindre arealet er blevet sammenlagt med andet køberen tilhørende areal, og de sammenlagte arealer skal samvurderes i medfør af bestemmelserne i stk. 1 og 4. Et areal, der er vurderet under en landbrugsejendom, kan dog kun vurderes særskilt, når arealet efter 1. september 1960 af landbrugsministeren er tilladt fraskilt den pågældende ejendom.

Stk. 4. Når en fast ejendom eller en del af en sådan overdrages, kan det overdragne areal først vurderes som tilhørende den nye ejer, når denne har fået tinglyst adkomst på det overdragne, medmindre overdragelsen finder sted i forbindelse med en ekspropriation af arealet eller en foreløbig kendelse i henhold til lov om jordfordeling mellem landejendomme.

Stk. 5. I tvivlstilfælde træffer Ligningsrådet den endelige administrative afgørelse af, om et areal skal vurderes som en selvstændig ejendom, og i benægtende fald, under hvilken ejendom arealet skal vurderes.

8. § 15, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Den nævnte procent fastsættes årligt af Ligningsrådet.«.

§ 15. Ved skovbrugsejendomme skal skovens grund ansættes til den værdi, som jorden antages at have, når ejendommen anvendes til almindelig god skovdrift.

Stk. 2. Til opnåelse heraf ansættes først skovens normalværdi, hvorved forstås den værdi, som skoven vil have, når der gås ud fra følgende forudsætninger:

- a) den foreliggende træartsfordeling under hensyntagen til muligheden for overgang til bevoksning med de træsorter, som jorden efter alle foreliggende forhold må anses for egnet til at frembringe,
- b) at aldersklasseforholdet er regelmæssigt,
- c) at jorden er forsynet med de til almindelig god skovdrift fornødne hegn, veje og grøfter,
- d) at skoven er almindelig godt plejet og behandlet og som følge heraf har den træmasse, som de anførte forudsætninger betinger.

Stk. 3. Når normalværdien er udfundet, sættes grundværdien til en af Ligningsrådet fastsat procent af normalværdien. Ved hede- og klitplantager samt andre lignende nyplantninger skal grundværdien sættes til samme procent af ejendomsværdien, så længe ejendomsværdien for plantagen m.v. bortset fra bygningsværdier og andre værdier af den i stk. 4 nævnte art, ikke har nået eller ved normal drift kunne have nået normalværdien. Den nævnte procent fastsættes af Ligningsrådet ved hver almindelig vurdering som gældende indtil den følgende almindelige vurdering.

Stk. 4. Knytter der sig til et skovareal særlige værdier ud over de egentlige skovbrugsmæssige, f.eks. hvor der med skoven er forbundet særlige indtægter ved udlejning til sommerbeboelse, restauration, forlystelsesetablissement el.lign., skal disse værdier tillægges det efter stk. 3 udfundne beløb. Det samme gælder værdier af arealer under ejendommen, der ikke indgår under skovdrift i egentlig forstand, såsom jord til tjenestesteder, ager, eng, tørvemoser m.v., hvilke arealer skal ansættes efter de i §§ 14 eller 16 anførte regler, dog under hensyntagen til påhvilende fredskovspligt.

Stk. 5. Såfremt benyttelse til andet end skovbrug må anses for at være den i økonomisk henseende gode anvendelse, og der ikke hviler fredskovsforpligtelse på jorden, sker ansættelsen af grundværdien efter de i §§ 14 eller 16 anførte regler. Grundværdien for hede- og klitplantager eller andre lignende nyplantninger må, når disse ikke er fredskovspligtige, ikke ansættes lavere end grundværdien for den omgivende jord af samme beskaffenhed.

9. § 22, stk. 2, ophæves.

§ 22. Efter bestemmelse af skatteministeren inddeles landet i vurderingskredse. En vurderingskreds skal ligge inden for én amtskommune, for Københavns og Frederiksbergs vedkommende dog inden for kommunen.

Stk. 2. For hver vurderingskreds nedsættes et vurderingsråd, der består af en vurderingsformand og et antal vurderingsmænd, jf. § 23.

10. § 23 affattes således: